

OASEVIERING 11 september 2021

Thema: Wie is Jezus voor mij? Hoe ervaar ik hem?

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Piet Lahaije

Presentatie: Jeroen Kok

Piano: Frank Bockholts

Cantor: Harry de Bot

Lichtje van de maand gemaakt door: Marijke Coonen

Mededelingen

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken

Welkom en inleiding

Lieve mensen, welkom in deze viering, jullie hier in de Immanuelkerk en jullie thuis in jullie huiskamer.

Fijn om weer samen te mogen komen en samen te “vieren”.

Van een aantal mensen weet ik dat ze nog even dit weekend willen genieten van het zomerse weer; misschien dat zij via de TV nu met ons zijn.

Piet en ik wensen ons allen een mooie viering toe; dat de woorden die gaan klinken ons mogen inspireren en goed mogen doen.

.....

Al lopend op de weg naar Caesarea Filippi vraagt Jezus plotseling aan zijn leerlingen “Wie zeggen de mensen dat ik ben”?

Stel dat Jezus hier temidden van ons aanwezig is en hij stelt aan ieder van ons de vraag: “Wie ben ik voor jou”? Wat betekenen ik voor jou?

Voor jullie kan ik niet antwoorden, wel heb ik mijzelf laten raken door die vraag en dat wil ik in mijn levend woord laten klinken.

Openingsgebed

Liefdevolle God,
Jij die van mensen weet,
van hun verleden,
van hun heden,
van hun toekomst,
van hun dromen en hun angsten;
wees bij óns als wij vieren
èn bij al uw mensen,
geef ons hoop en
kracht tot –leven-.

Openingslied: Licht dat ons aanstoot, GvL 489

Vredeskaars wordt aangestoken

Vredesgroet naar Edwin Op 't Land

Vrede is geen politieke keuze of leuze.
Vrede kun je niet kopen of afdwingen,
je kunt er alleen in stilte aan werken in jezelf.

Vrede is de afwezigheid van haat, hebzucht,
verdriet, teleurstelling, afgunst, angst, twijfel of verdeeldheid.
Vrede begint en eindigt in je hart.
Vrede is vertrouwen.
Vrede ontstaat alleen als je bereid bent om zelf het voorbeeld te zijn.
Laten we medewerker van vrede zijn die een warme gloed verspreid.

Laten we elkaar de **vrede toewensen**.

Vredeslied: Jerusalam,(Er is een stad van vriend en vreemde, diep in het bloemendal)

Lezing: Marcus 8, 27-35

Jezus vertrok met zijn leerlingen naar de dorpen in de buurt van Caesarea Filippi.
Onderweg vroeg hij aan zijn leerlingen: “ Wie zeggen de mensen dat ik ben”?
Ze antwoordden: “ Johannes de Doper en anderen zeggen Elia en weer anderen zeggen dat u een van de profeten bent”.
Toen vroeg hij hun: “ En wie ben ik volgens jullie”?
Petrus antwoordde: U bent de messias”.
Hij verbood hun op strenge toon om met iemand hierover te spreken.
Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen zou worden, maar drie dagen later zou opstaan; hij sprak hierover in alle openheid.
Toen nam Petrus hem apart en begon hem fel terecht te wijzen.
Maar hij draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en wees Petrus streng terecht met de woorden: “ Ga terug, achter mij, Satan! Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.
Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: “ Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter mij aankomen.
Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij en het evangelie, zal het behouden.

Acclamatie: Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, GvL 460

Inleiding van het lied: Ken je mij?

We gaan zo luisteren naar het lied “ Ken je mij”? Velen van jullie kennen dit lied, gezongen door Trijntje Oosterhuis.

Haar vader, Huub Oosterhuis, heeft de tekst geschreven n.a.v. psalm 139.

De muziek in indertijd eronder geschreven door Thijs van der Loo en ook hij zingt dit lied.
Deze uitvinding willen wij nu laten horen.

I.v.m. bepaalde rechten kunnen de mensen die nu naar de opname van deze viering kijken,
dit lied niet horen, wel de liedtekst lezen.
(Misschien krijgen mensen thuis wel Trijntje Oosterhuis te horen)

Lied: Ken je mij? Gezongen door Thijs van der Loo

Refrein

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet je mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet je mij beter dan ik?

Ogen die door de zon heen kijken
zoekend naar de plek waar ik woon
Ben jij beeldspraak voor iemand
die aardig is, of onmetelijk ver,
die niet staat en niet valt
en niet voelt als ik,
niet koud en hooghartig.

Refrein.....

Hier is de plek waar ik woon
Een stoel op het water,
Een raam waarlangs het opklarend weer
of het vallende duister voorbij vaart
Heb je geroepen? Hier ben ik

Refrein.....

Ik zou een woord willen spreken
dat waar en van mij is
dat draagt wie ik ben,
dat het houdt
Ik zou een woord willen spreken
dat rechtop staat als mens die mij aankijkt en zegt
Ik ben jouw zuiverste zelf,
Vrees niet, versta mij, ik ben, ik ben

Refrein....

Ben jij de enige voor wiens ogen
niets is verborgen van mijn naaktheid
Kan jij het hebben,

als niemand anders
dat ik geen licht geef, niet warm ben,
dat ik niet mooi ben, niet veel
Dat geen bron ontspringt
in mijn diepte
Dat ik alleen dit gezicht heb,
geen ander.
Ben ik door jou, zonder schaamte,
gezien, genomen,
door niemand minder?
Zou dat niet veel te veel waar zijn?
Zou dat niet veel te veel waar zijn?

Refrein....

Levend woord

“Wie zeggen de mensen dat ik ben”?

Een algemene vraag. Ik hoef nog niet zoveel met deze vraag.

De leerlingen wel: De een zegt: Johannes de Doper, de ander zegt Elia en weer een ander zegt dat Hij een van de profeten is.

“En jullie, wie zeggen jullie dat ik ben”?

Dat klinkt al veel directer. Die vraag komt al veel dichterbij voor de leerlingen: Petrus antwoord: U bent de Messias.

Uiteindelijk wordt er rechtstreek aan ons hier en aan jullie in de huiskamers en aan mij gevraagd:

“Wie ben ik voor jou”? En wat is dan jullie antwoord?

Wat is mijn antwoord op die vraag: Wie is Jezus voor mij, welke plaats neemt hij in, in mijn leven, hoe ervaar ik hem”?

.....

Ik doe een poging, maar ten diepste kom ik woorden tekort omdat het voor mij heel veel ervaring is, beleving en gevoel. Dus het zullen heel andere woorden zijn dan die jullie misschien verwachten; het heeft geen spoor van een traditioneel geloofs-belijden(is); want zo voelde het wel in het begin: t.a.v. jullie moet ik gaan belijden waarin ik geloof.....die gedachte liet ik maar gauw los, want dat blokkeerde mij totaal.

Zoekend en tastend naar woorden heb ik geprobeerd, in de buurt te komen van het antwoord op de vraag van Jezus: “Wie ben ik voor jou”?

Staande voor mijn boekenkast, op zoek naar voeding, viel mijn oog op het boekje van Huub Oosterhuis met de titel: “JIJ DIE MIJ IK MAAKT”.

“JIJ DIE MIJ IK MAAKT”. Jij die mij tot een betere ik hebt gemaakt, hoorde ik daarin.

Toen ik in gedachten al bezig ging met mijn levend woord, kwam ik niet meer los van deze woorden. Het voelde alsof er voor mij iets van een antwoord in klonk op de vraag van Jezus aan mij.

Wie ben ik voor jou?Jij die mij ik maakt!?

.....

Als je het boekje leest dan bedoelt Huub Oosterhuis ermee, de groep mensen die om je heen hebben gestaan tijdens je leven hier op aarde; mensen die jullie en mij hebben doen uitgroeien tot wie we nu zijn.

Hopelijk hebben deze mensen laten klinken: “Jij bent de moeite waard, ik vind je zo lief, ik vind je zo’n mooi en fijn mensenkind”.

Mensen waardoor je vastgehouden bent, waar veiligheid was en warmte... en dat al óók in tijden dat je hen misschien tegenviel, niet zo lief en goed kon zijn.

Andere mensen maken je “IK”, door je aan te kijken, aan te raken, aan te spreken, zegt hij. Volgens Huub O zou je een cactus geworden zijn als je weinig tot niet bent aangeraakt en was je een blinde muur geworden als niemand naar je gekeken had.

Ik hoop intens dat niemand van jullie deze laatste ervaring zo heeft meegemaakt.

.....

Wat laat het veel zien wat Huub zegt.....hoe ontzettend belangrijk zijn wij mensen voor elkaar; we kunnen elkaar maken en breken/ hard maken en zacht.

Wat als er toch niet van die “goede” mensen om je heen hebben gestaan? Daar kom ik nog op terug.

.....

Maar nu weer terug naar de vraag van Jezus aan mij: “Wie ben ik voor jou”?

Diep van binnen maakte de titel van het boekje : Jij die mij ik maakt” heel veel los.

Ik ging zien wie mij hebben geholpen uit te groeien tot de Jeanneke van nu. Gelukkig zijn er goede mensen om mij heen geweest.

En opeens voelde ik dat de woorden: “Jij die mij ik maakt”, zich gingen hechten aan de vraag van Jezus: “Wie ben ik voor jou” ? Plots voelde ik: ook **JIJ** hebt mij ik gemaakt, misschien wel dieper dan alle anderen in mijn leven.

----“ **JIJ** HEBT MIJ IK GEMAAKT”----

Het was/ is een diepe ervaring, waar ik wel dankbaar voor ben, want zo heb ik het nog nooit gezien.

Dit in-zicht groeide de afgelopen dagen uit tot een veel groter iets.

Mijn levend woord wordt veel te lang als ik dit allemaal ga proberen te verwoorden.

Wel dit, waar ik hem, Jezus, zo dankbaar voor ben: **Hij** liet mij kennismaken met zijn Vader, in een tijd dat ik het woord God niet over mijn lippen kon krijgen, vanwege grote oude pijnen en weerstanden opgelopen aan de oude kerk en haar bedieners.

Nu voel ik liefdevolle nabijheid als ik aan hen beiden denk.

.....

Maar terug naar Jezus.

Psalm 116, ook behorend bij de viering van vandaag, zegt het zo en dat is ook een stukje van mijn antwoord op zijn vraag aan mij:

“IK HEB JE LIEF, want de Levende hoort mijn stem en mijn smeken”

Zelf zou ik het nog aanvullen met **Hij gaat mij voor**, laat mij zien hoe te leven; **Hij en God halen het beste uit mij**, als ik in verbinding kan blijven met hen, wat jammer genoeg niet altijd lukt.

Op de dagen van mijn leven dat ik goed in elkaar zit en leef vanuit verbinding houden zij mijn verlangen wakker om een zo goed als mogelijk mens te zijn; - "Het is te doen", staat er ergens geschreven.

Jakobus (2, 14-18) voegt daar vandaag nog iets heel belangrijks aan toe, het belangrijkste misschien wel"

" Broeders en zusters, wat heeft het voor zin als iemand zegt te geloven, maar hij handelt er niet naar?

En dan kom ik terug bij wat Huub Oosterhuis schrijft: "Stel dat je hoort tot de gelukkigen die tegen mensen in hun omgeving kunnen zeggen: " Jij hebt mij (mede) ik gemaakt" (wat kostbaar en fijn om dat tegen iemand te kunnen zeggen).....***zou het dan misschien zó kunnen zijn dat we moeten leren / verplicht zijn verantwoordelijkheid te dragen voor die anderen die onveilig, bang, boos, ongelukkig zijn?*** Voor hen die niemand rond hen heen hebben gehad die er op een goede wijze voor hen waren?

Voor mij voelt het wel zo, dat wat Huub O hier zegt, wat niet wil zeggen dat dit ten allen tijde eenvoudig is, weinig moeite kost.

.....

Jezus en gelukkig nog heel veel andere wijze mannen en vrouwen, hebben ons laten zien, hoe dat moet.

En daar ligt volgens mij, voor mij en voor ons allen , wat ik/ wij te doen hebben gedurende ons leven : " verantwoordelijkheid dragen voor hen die onveilig, bang, boos en ongelukkig zijn".

Denk maar aan de man of vrouw die zich zo alleen voelt in onze straat, de mensen die bang en wanhopig zijn voor de toekomst van hun kinderen en kleinkinderen als ze denken aan het klimaat probleem, de vele, vele vluchtelingen, de mensen uit en nog in Afghanistan, de mensen die psychisch lijden.

Welke vorm van hulp wij kunnen geven is klein maar daardoor zeker niet onbelangrijk. voor iedereen van ons verschillend, maar laten we er zijn voor hen die snakken naar liefdevolle aandacht, een arm, een luisterend oor, een gift.

.....

Jezus, mijn dierbare vriend die, zoals het beeld bij de Emmausgangers, altijd wel in mijn en onze nabijheid is; soms wel en soms niet herkend.....

--HIJ HEEFT MIJ IK GEMAAKT--

Stilte/ piano op melodie van -Gij hebt ons in de moederschoot gekend

Met het volgende gebed geef ik nog meer antwoord op de vraag van Jezus aan mij, ik hoop ook dat het bijdraagt aan jullie antwoord op de vraag.

Geloofsgebed van Hein Stufkens, geschreven bij psalm 23

Ik weet ik word geleid. Die **Leeft** behoedt mij,

voorziet mij dag na dag.
Hij brengt mij als een herder naar de weide,
als ik naar voeding smacht.
Bij dorst is hij mijn bron, mijn ziel tot zegen.
Hij is mijn licht bij nacht.
Wanneer ik ben verdwaald wijst hij mij wegen
naar waar hij op mij wacht.

Nooit wandel ik alleen. Die **Leeft** is naast mij,
zelfs als ik hem niet zie.
Hij is de stem die uit de diepte opklinkt
als mij de moed ontzinkt.
En is mijn geest verward, mijn hart gebroken,
dan nog omringt hij mij.
Wanneer ik klop doet hij met liefde open,
altijd staat hij mij bij.

Zo welkom heet hij mij. Die **Leeft** bereidt mij
een feestmaal in zijn huis.
Hij wast het stof van mijn vermoeide voeten,
op adem kom ik, thuis.
Ik eet het brood door hem aan mij gegeven,
ik drink zijn liefde in
en word vervuld van hem die mij doet leven,
mijn einde, mijn begin.

Voorbeden

Acclamatie: Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart, die mij hebt gezien, eer ik werd
geboren= refrein van GvL 448

cantor.....

Wij willen bidden en een kaarsje aansteken voor onze wereld, die zoveel te verduren heeft. Dat er
mensen zijn die haar behoeden.
Voor onze wereld waar het geweld hoogtij viert. Dat er mensen zijn die het tij doen keren.
Voor onze wereld die haar evenwicht dreigt te verliezen. Dat er mensen zijn die haar weer in balans
brengen.
Dat wij ook bij die mensen horen

Voor hen die vastgelopen zijn;
Dat er mensen zijn die hen weer vlot trekken.
Voor hen die moedeloos en wanhopig raken, huis en haard hebben moeten verlaten
Dat er mensen zijn die hen overeind houden.
Dat ook wij daaraan mee willen werken.

Voor hen die steeds opnieuw goed doen,
Dat zij kracht en inspiratie vinden om het vol te houden.
Dat wij ook bij die mensen horen.

Voor onszelf bidden wij.
Voor wat ons verontrust. Voor wat ons verdrietig maakt.
Dat het ten goede keert.

Voor wat ons blij en gelukkig maakt.
Voor onze hoop en ons verlangen.
Dat het waar blijft en werkelijkheid wordt.

Cantor

*In het intentieboek is geschreven:

*Ook willen wij een extra kaarsje aansteken voor mensen uit onze gemeenschap die extra licht en ons gebed in hun situatie van nu, goed kunnen gebruiken.
Wij denken dan aan Els Hafkemeijer/ Wim van de Boom en Ada de Vries (vrouw van Gerrit Kros).
Wij wensen hen kracht toe en van harte beterschap.

*Lichtje van de maand gaan we aansteken en willen we brengen naar dominee Wim Dekker.
Wij hopen dat de behandeling die hij op dit moment ondergaat goed mag helpen.
Wij wensen hem veel kracht en sterkte toe.

Cantor

*Er is nu gelegenheid om naar voren te komen en zelf een gebed uit te spreken en daarvoor een lichtje aan te steken.

*We willen nog een moment stil zijn voor dat wat nog leeft in ons en licht en gebed nodig heeft.

Liefdevolle Vader, help **ons** en al uw mensen om gaande te blijven in de voetsporen van Jezus.
Dat wij onze verantwoordelijk voelen en opnemen, om mee te werken aan een wending ten goede aan deze wereld en haar bewoners.
Al is het maar heel klein, niemand van ons kan daarin gemist worden; iedereen heeft daar eigen talenten voor.

Dat wat we positieve, liefdevolle aandacht geven, groeit uit tot iets goeds en moois.

Cantor

Onze Vader

*VG: Onnoembare,
door Jezus genoemd: "Onze Vader",
bij wie wij kind aan huis zijn,
en ten alle tijden welkom.*

Samen: Dat in ere wordt gehouden jouw naam"
"Ik zal er zijn voor jou".
Dat velen deze naam waar maken
in woord en daad.

Dat wij meer en meer worden jouw volk:
Mensen in vrede,
die elkaar recht doen en lief hebben
en zorgzaam omgaan met de aarde.

Dat ons mededogen
geworteld mag zijn in jouw gunnende liefde.

Geef ons- en alle mensen-
al wat wij nodig hebben om te bestaan tot morgen:
brood, waardigheid en levensadem.

Als wij verzoening nastreven
en schulden kwijtschelden,
laat ons dan jouw vergeving ervaren.

Als wij op weerstanden botsen,
laat ons dan staande blijven
en verder gaan in vertrouwen op jou.

En laat de macht van het kwaad
nooit het laatste woord hebben,
want jij bent onze hoop en onze kracht,
vandaag en alle dagen. Amen.

Lied: Ubi Caritas in het Nederlands: Daar waar liefde heerst en vrede, daar waar liefde
heerst, daar is God met ons

Brood voor onderweg

Wij kunnen God vragen om brood,
maar dan ontvangen we meel in onze linkerhand
en gist in de rechter hand
en ook een opdracht tot kneden.....

.....het leven kneden totdat het
als "levend brood"
uit onze handen komt:
als Hoop, als Vertrouwen,
als Wijsheid en als Liefde
die wij mogen schenken
aan wie het broodnodig heeft.

Laten we dit brood voor onderweg, in onze gedachten geven aan elkaar, voor de dagen die
komen gaan.

Dat het ons extra kracht mag geven, wetende dat we er niet alleen voor staan. deze 2
laatste zinnen niet op sheet

Voor we de slotgedachte en zegenwens gaan uitspreken wil ik graag iedereen bedanken!

Slotgedachte: Er is een groot verschil

Er is een groot verschil
tussen **zeggen** dat er ergens een Bron moet zijn
en **drinken** van die Bron.
Pas als je drinkt van de Bron,
heb je geen dorst meer.
Daarom blijf Ik je uitnodigen:
-zoek de Bron en drink als het droog wordt.

Er is een groot verschil
tussen **zeggen** dat er ergens een Kracht is
en **je optrekken** aan die Kracht.
Pas als je Nieuwe Kracht ervaart,
ben je niet langer zwak.
Daarom blijf Ik je uitnodigen:
-zoek de Kracht en word sterk in moeilijke dagen.

Er is een groot verschil
tussen **zeggen** dat er ergens een Rots is
en kunnen **steunen** op die Rots.
Pas als je de Rots onder je voeten voelt,
sta je stevig.
Daarom blijf Ik je uitnodigen:
-zoek de Rots en sta stevig in de storm.

Er is een groot verschil
tussen **zeggen** dat er ergens een God is
en de zekerheid van zijn Aanwezigheid **proeven**.
Pas als je een relatie met God beleeft,
verandert je leven.
Daarom blijf Ik je uitnodigen:
-zoek de levende God en leef vanuit Hem.

Zegenwens

Zoek de hand
die God naar je uitstrekt.
Heb je haar gevonden
aanvaard dan haar richting.
Dat je leven zo vruchten mag dragen:
wandelen op Gods wegen.

Slotlied: De steppe zal bloeien, GvL 591

Volgende viering: zaterdag 9 oktober
Voorgangers zijn Frank en Mieke